

น้องม่อน ตะลุย..แดนมะกัน เดินเรื่อย ๆ.. เหนื่อยก็พัก..

แบ่งปันเรื่องเล่า... ทิพย์เกษม เมฆจรรณู

ถึง “สวัสดิศรัภท่านผู้โดยสาร ขณะนี้เรากำลังบินอยู่เหนือท่าอากาศยาน Dulles international airport” เอาละ ได้เวลาตื่นสักที หลังจากตะบ๊ยะบันหลับมาตลอดการเดินทาง ด้วยความคาดหวังว่าจะช่วยลดอาการเจ็ตแล็กได้เอา...ขอเล่าที่มาที่ไปของการเดินทางครั้งนี้สักหน่อย คือว่า ผู้เขียน (นับจากนี้ไปขอ แขนตัวเองว่า “น้องม่อน”) ได้รับโอกาสให้มาเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดทำดัชนีราคาผู้บริโภคดัชนีราคาผู้ผลิต และดัชนีราคานำเข้า-ส่งออก สำนักงานสถิติแรงงาน กรุงวอชิงตัน ดี ซี ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 19-31 สิงหาคม 2562 เลยได้มีโอกาสมาตะลุยแดนมะกันแล้วเก็บประสบการณ์มาเล่าให้ท่านผู้อ่านฟังในครั้งนี้ แต่ต้องขออนุญาตก่อนว่า “น้องม่อน” ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวสักเท่าไรนัก หากมีข้อผิดพลาด ขอได้โปรดอภัย..

การผจญภัยเริ่มต้นตั้งแต่ออกจากสนามบิน มีทางเลือกหลากหลายมากกว่าจะเดินทางไปยังโรงแรมที่พักอย่างไร นั่งแท็กซี่ อูเบอร์ ลิฟท์(คล้ายๆ อูเบอร์) รถบัส รถเมล์ รถไฟใต้ดิน ค่าใช้จ่ายแต่ละทางเลือกก็แตกต่างกันไปขึ้นกับความสะดวกสบาย สุดท้ายก็ตัดสินใจจ่ายค่าแท็กซี่ไม่ลงจริง ๆ จะขึ้นรถบัส รถเมล์ ก็หลายต่อ รถไฟละกัน มันน่าจะโอเคสุดละ คิดแล้วน้องม่อนก็ลากกระเป๋าเดินทาง 2 ใบ ไปยังเคาน์เตอร์ขายตั๋วรถบัสที่จะไปส่งสถานีรถไฟใต้ดิน เพราะว่าตอนนั้นเส้นทางเดินรถไฟจากสนามบินไปยังสถานี Wiehle Reston East ยังสร้างไม่เสร็จก็เลยต้องใช้รถบัสไปก่อน บนรถบัสก็สะดวกดี มีที่ให้งามกระเป๋าดำเนินทางเรียบร้อย คนไม่เยอะเท่าที่คิด นั่งได้แบบสบายๆ หลวมๆ ครั้นพอถึงสถานี Wiehle Reston East ก็ตรงไปซื้อตั๋วที่เครื่องขายตั๋วเพื่อไปลงสถานี Gallery Place ซึ่งเป็นย่านไนท์ทาวน์ของที่นี่ จากไนท์ทาวน์ไปถึงโรงแรมก็เดินประมาณ 500 เมตร (ถ้าขึ้นรถประตูทางออก) แต่น้องม่อนเดินไปหนึ่งกิโลเมตรกว่าๆ เพราะว่าขึ้นผิดประตู 5555.... นอกจากขึ้นผิดประตูแล้วยังถูกกุ๊กแกแมสพาสหลงทิศหลงทางกว่าจะถึงโรงแรมก็หกล้มเย็นละ พอมีเวลาเดินไปวอลมาร์ท หาอะไรตักถึงท้องให้มันเลิกประท้วงสักนิดหน่อย หมดวันที่ 1 เพียงเท่านี้ การเดินทางโดยรวมถือว่าสะดวกดี ติดตรงทางที่ต้องเดินมีความน่ากลัว กล่าวคือ มีคนผิวสีเต็มไปหมด คนจรจัด ทั้งผิวขาวผิวสี บางทีเดินอยู่ก็ปรี๊ดเข้ามาขอเงิน วิธีปฏิเสธที่ง่ายที่สุด คือ อย่าไปสบตา ถ้า

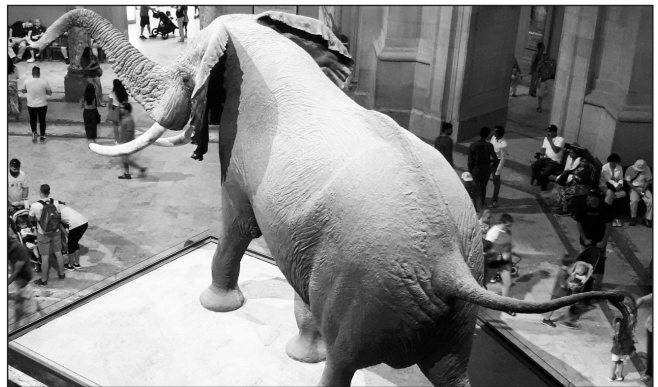
พลาดไปสบตาแล้วพวกเขาเดินมาหาให้เก็กหน้าขมึ้นทันที แล้วสายหน้าซำๆ ให้ดูหนักแน่นน่าเชื่อถือ แล้วเขาก็จะเดินจากไปเองและก็ไม่ควรเดินข้างนอกที่พักหลังพระอาทิตย์ตกดิน

วันที่สอง วันนี้เป็นวันแรกของการอบรม ก็ตื่นตื้นนิดหน่อย ตื่นตีสี่ เอ็งงงง ตื่นมาไม่รู้จะทำอะไร ก็ตัดสินใจไปวิ่งในยิมเสร็จแล้วลงมาทานข้าว ก่อนขึ้นไปอาบน้ำแต่งตัวไปเรียนหนังสือที่พักห่างจากที่อบรมประมาณ 1.2 กิโลเมตร เดินไปได้สบายๆ ทางเดินตอนเช้าดูปลอดภัยดี มีคนเดินเยอะ ขึ้นสกีตเตอร์ก็เยอะ ขับรถก็เยอะ เป็นเมืองที่คนเยอะจริงๆ ใช้เวลาเดินไปประมาณ 20 นาที ก็ถึงสำนักงานสถิติแรงงาน ซึ่งเป็นที่จัดฝึกอบรมในครั้งนี้นัดที่สำนักงานสถิติแรงงานอาศัยอยู่ เป็นตึกเรียงกับพิพิธภัณฑสถานซึ่งถูกสร้างขึ้นแบบใช้เงินสำนักงานไปรษณีย์ตั้งแต่ปี 1914 ด้านในตกแต่งด้วยหินอ่อนขนาดใหญ่สีนวลเหลือง ก่อนจะเข้าตัวตึกมีการรักษาความปลอดภัยที่แน่นหนา ต้องมีการตรวจหนังสือเดินทางว่าตรงกับที่หน่วยงานแจ้งไว้หรือไม่ ผู้มาติดต่อต้องได้รับการสแกนอาวุธเหมือนในสนามบินเข้าไปถึงโถงรับแขกก็ได้เจอกับเจ้าหน้าที่ประสานงานประจำหลักสูตรและเพื่อน ผู้ร่วมชะตากรรมมาเป็นนักเรียนจากญี่ปุ่นและอินโดนีเซียอีก 2 คน ในสัปดาห์แรกม่อนเรียนเกี่ยวกับดัชนีราคาผู้บริโภคตั้งแต่กระบวนการจัดทำน้ำหนักและโครงสร้างดัชนี จนกระทั่งเผยแพร่ดัชนีสู่สาธารณะชน การเผยแพร่ข้อมูลของที่นี่มีความ

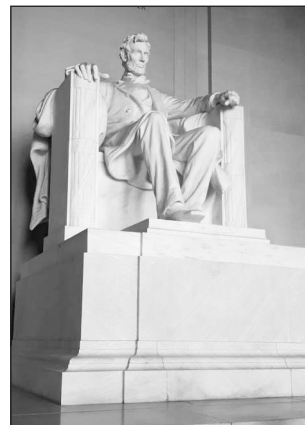
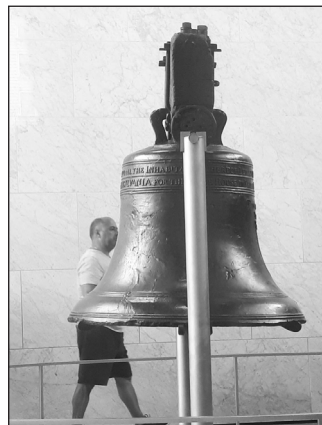
น่าสนใจ เนื่องจากข้อมูลดัชนีนั้น ไม่สามารถประกาศให้ฝ่ายการเมืองรู้ได้ก่อน และความรวดเร็วในการได้ข้อมูลของสื่อมีผลกระทบต่อความโปร่งใสของหน่วยงาน ดังนั้น สำนักงานสถิติแรงงาน สหรัฐอเมริกา จึงใช้วิธีนัดรวมพลเวลา 8 โมงของวันประกาศตัวเลข และเมื่อถึงเวลา 8.30 น. นักข่าวทุกคนจะถูกริบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด ก่อนเปิดให้เข้าสู่ห้องประชุม และนักข่าวแต่ละคนจะได้รับกระดาษแสดงข้อมูลตัวเลขดัชนี พร้อมๆ กัน โดยทุกคนมีเวลา 30 นาที ในการอ่านและวิเคราะห์ตัวเลข ก่อนที่จะกลับไปเขียนข่าวที่สำนักงานของตนเอง ต่างจากการแถลงข่าวของบ้านเราที่มักจะเป็นการพูดให้ข้อมูลโดยผู้บริหาร พร้อมมีเอกสารประกอบการแถลงข่าวและมีการเปิดโอกาสให้นักข่าวได้ซักถามข้อสงสัย การให้ข่าวของบ้านเราจะมีการวิเคราะห์และคาดการณ์ตัวเลข ในขณะที่ของสหรัฐอเมริกาจะเป็นการให้ข้อมูลอย่างเดียว ไม่มีการวิเคราะห์

เราข้ามเวลามาวันเสาร์เลยดีกว่า วันนี้ได้ไปเที่ยวแล้ว ที่แรกที่เราไปเยี่ยมชม คือ ปราสาทหรือพิพิธภัณฑสถานมิชิแกน ด่านในมีการแบ่งโซนตัวอย่างของพิพิธภัณฑสถานมิชิแกนอีกหลายๆ แห่งให้เราได้ตัดสินใจได้ว่าถูกในระยะเวลาที่จำกัด หลังจากนั้นไปที่ National Museum of African Art ซึ่งข้างในเต็มไปด้วยเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องประดับ เสื้อผ้า ของชาวแอฟริกัน ตั้งแต่ครั้งในอดีต เดินชมไปเรื่อยๆ จนกระทั่งใกล้ถึงเวลาเริ่มทัวร์ของ U.S. Capitol Hill หรืออาคารที่ทำการของ สส. สว. ของอเมริกันนั่นเอง ทัวร์นี้ฟรี!!! จองตั๋วผ่านเว็บไซต์ได้เลยเพียงค้นหาว่า The U.S. Capitol Tour เท่านั้น เริ่มต้นทัวร์ด้วยการชมวิทัศน์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติอเมริกาอยู่ ประมาณ 15 นาที จากนั้นเป็นการแบ่งกลุ่มเข้าชมสถานที่ โดย 1 กลุ่มมีไกด์ 1 คน ห้องแรกที่เข้าชม คือ ห้องที่สร้างขึ้นเพื่อฝังศพประธานาธิบดีคนแรกของอเมริกา จอร์จ วอชิงตัน แต่ว่าไม่ได้ฝัง เนื่องจากตัวท่านต้องการฝังศพไว้ที่บ้านเกิด หรือที่ Mt.Vernon ห้องที่สอง(ห้องสุดท้าย)เป็นห้องหลังคาโดมไกด์บอกว่าจุดเชื่อมระหว่าง สส. กับ สว. ในห้องนี้จะเต็มไปด้วยภาพประวัติศาสตร์ที่สำคัญของอเมริกา

วันอาทิตย์ วันนี้เป็นวันที่พิพิธภัณฑสถานหลายแห่งปิดทำการ นื่องม่อนก็แอบเสียดายเหมือนกัน มีพิพิธภัณฑสถานอีกหลายแห่งที่อยากเข้าไปเยี่ยมชม มีเวลาว่าง 1 วัน ก็นั่งคิดๆ ว่าจะไปเที่ยวไหนดีน่า คิดไปคิดมาก็นึกขึ้นได้ เมื่อวานที่ไกด์บอกว่าจุดเริ่มต้นประวัติศาสตร์อเมริกามันเริ่มขึ้นที่เมืองฟิลาเดลเฟีย รัฐเพนซิลวาเนีย ดังนั้นเราควรจะไปให้สุด คิดได้ดังนั้นก็ออกเดินทางโดยซื้อตั๋วรถไฟแอมแทรกไปรัฐฟิลาเดลเฟีย ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

เต็มก็เดินทางถึงฟิลาเดลเฟีย หรือ ฟิลลี่ อย่างแรกที่ต้องทำคือ หาชีสเบอร์เกอร์กิน ตามรอยประธานาธิบดีบารัค โอบามา ลัก หน้อย ร้านดังๆ หน้อยก็ Pat's king of steaks รวมๆ ก็อร่อยดี หั ว หอมเยอะดี เนื้อนุ่ม อ้อ..ลืมบอกไป มาเที่ยวที่นี่จะไม่กินเนื้อวัว แต่มาถึงแล้วก็ต้องกินซะหน้อย เพราะนอกจากเนื้อที่นี่จะอร่อย แล้ว เขากินกันแต่ไก่กับเนื้อ ไม่ค่อยมีหมูขาย ถ้าเราไม่กินเนื้อก็ ต้องกินไก่ เก้าอี้จะรับประทานเอา แก้ว แล้วก็ต้องระวังตัวหน้อย ทานเสร็จก็เดินต่อไปค้นหาหระงษ์เสรีภาพ หรือ The liberty bell ระงษ์โบราณที่สำคัญในประวัติศาสตร์อเมริกา ระงษ์ใบนี้ถูกใช้ ในการเรียกประชุมสภาเมืองมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1753 และถูกใช้ตี ครั้งสำคัญในปี ค.ศ. 1776 เพื่อประกาศอิสรภาพไม่ขึ้นตรงต่อ จักรภอังกฤษ ระงษ์ใบนี้ถูกใช้ตีในเหตุการณ์สำคัญเรื่อยมาจน ตัวระงษ์ไม่สามารถทนต่อการถูกตีได้อีก จึงถูกเก็บไว้ในหระงษ์ เป็นการถาวร หันไปด้านซ้ายจะเจอดีกที่มีชื่อว่า Independent Hall ซึ่งเป็นสถานที่ที่ใช้ในการร่างรัฐธรรมนูญ และคำประกาศ อิสรภาพอเมริกา แต่ว่าไม่สามารถเข้าเยี่ยมชมได้เนื่องจากปิด ทำการในวันอาทิตย์ น้องม่อนจึงเดินต่อไปยังอาคารศาลาว่าการ จังหวัดฟิลาเดลเฟียซึ่งเคยเป็นตึกที่สูงที่สุดในโลกอยู่ช่วงระยะ เวลาหนึ่ง ลานหน้าอาคารเป็นสถานที่ให้ผู้คนมาพักผ่อน มีจัด กิจกรรมต่างๆ อยู่บ่อยครั้ง เดินชมเมืองไปเรื่อยๆ ผ่าน Love park และ Logan square และกลับมายังสถานีรถไฟเพื่อกลับ วอชิงตัน ดี ซี นำเสียดายมากที่ไม่มีเวลาเดินไปให้ถึง Philadelphia museum of art ไว้คราวหน้าถ้าได้ไปอีกเราเจอกันแน่ กลับถึงวอชิงตัน ดี ซี ประมาณ 6 โมงเย็น หหมดเรี่ยวหมดแรง นอนพักเตรียมพร้อม สำหรับการอบรมในอาทิตย์ถัดไป

วันเสาร์สุดท้ายขอเที่ยวแถมอีกนิดหน้อย วันนี้ได้ไป เยี่ยมชม The Lincoln Memorial Reflecting Pool ทำเนียบขาว ตึกกระทรวงพาณิชย์ และสุดท้าย คือ น้องม่อนเอง อธิ ทั้งหมดนี้ คือเดินชมข้างนอก เพราะว่าไม่มีเวลาแล้วจ้า..

ไว้คราวหน้าถ้าไถ่ดน้องม่อนไปไหนอีกจะมาเล่าให้ฟังนะ ครับ สวัสดีครับ บาย..บาย..บาย

ประวัติสั้นๆ ของน้องม่อน

ชื่อ นางสาวทิพย์เกษม นามสกุล เมฆจุญ หรือ น้องม่อน

เกิด วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2530

การศึกษา จบปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ทำงานในตำแหน่ง นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ กระทรวงพาณิชย์

ประวัติทางการแพทย์ คุณหมอดตรวจพบว่า น้องม่อนเป็นโรคโลหิตจางธาลัสซีเมียเมเจอร์ ตั้งแต่น้องม่อน อายุได้ราวๆ 7 เดือน และได้เริ่มการรักษา โดยการรับเลือดอย่างสม่ำเสมอควบคู่ไปกับการให้ ยาขับธาตุเหล็ก จนถึงปัจจุบัน ที่โรงพยาบาลศิริราช